

POCIEŚĆ (2) *sb m*

o oraz e jasne.

sg N pocieść (1). ◇ pl N pocieściowie (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Ojciec żony względem ojca męża albo odwrotnie (2) : Consocer, Pocieść albo pocieściowie mogą być zwani/ ci zwłafzczá którzy dźieci fwoye wespółek złączyli/ yeden dał dźiewkę á drugi liná. Mącz 398a.

EW, SBu